

РЕШЕНИЕ

№ 39351

гр. София, 26.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав, в
публично заседание на 29.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

при участието на секретаря Наталия Дринова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **12732** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203, ал. 1 от АПК, вр. чл. 1, ал. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/.

Образувано по искова молба от „Хепс агро“ ЕООД ЕИК[ЕИК], срещу Областна дирекция по безопасност на храните – Шумен.

Твърденията са, че дружеството е претърпяло имуществени вреди от отменени Заповед № РД-13-618/30.08.2019г. и Заповед № РД-13-679/19.09.2019г., издадени от директора на Областна дирекция по безопасност на храните Шумен /ОБДХ/. Като дати за настъпване на вредите са посочени 27.07.2020г. и 29.07.2020г., на които са влезли в сила съдебните решение на ВАС за отмяна на коментираните заповеди.

Претенцията е за 1 379 433,50 лева, представляващи преки загуби и пропуснати ползи, заявени както следва:

Преки загуби

6330 умъртвени кокошки x 16 лв. пазарна цена = 101280 лева;

59988 унищожени яйца x 0,25 лв. = 14997 лева;

Изплатени неустойки общо 50 000 лева към 8 фирми за неизпълнение на договорни задължения;

Неустойки и лихви към Д. БГ – 420 000 лева;

Загуби на субсидии от Фонд земеделие – 70 314,02 лева;

Субсидии за връщане – 20 000 лева;

Пропуснати ползи от отнемане на удостоверение и пропуски от продажби на яйца за една година – общо 687 842,50 лева.

Претендират се и лихви върху общата сума, считано от 29.07.2020г.

По делото е постъпил отговор по чл. 131 от ГПК вр. с. чл. 144 от АПК от ответника ОБДХ Шумен, в който се поддържа недопустимост на исковите на осн. чл. 8, ал. 3 от ЗОДОВ във вр. с чл. 141 от Закона за ветеринарно медицинската дейност /ЗВДМ/, алтернативно неоснователност на исковите.

В съдебно заседание ищецът се представлява от адв. М., който поддържа исковите и претендира разноси по делото и прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Ответникът Областна дирекция по безопасност на храните-Шумен се представляват от адв. Р., която поддържа недопустимост на съдебното производство. Сочи, че за обезщетяване за унищожени животни и зародишни продукти въз основа на заповед по чл. 140 от ЗВМД, в чл. 141 от същия закон е предвиден специален ред, при който се прави искане, издава се заповед от административния орган, който съответно подлежи на обжалване. В случая редът не спазен, специалният ред, предвиден в закона не е спазен, поради което считаме, че не следва да се уважава претенция по ЗОДОВ за същото обезщетение при положение, че законодателят предвижда специална процедура с други срокове и начини на обжалване. Претендира разноси по делото.

Представителят на СГП дава заключение за неоснователност на претенцията.

Съдът, след като се прецени събраните по делото гласи и писмени доказателства във връзка с възраженията на страните, прие следното от фактическа страна:

От данните по делото се установява, а и не се спори, че ищецът „Хепс Агро“ ЕООД е собственик на животновъден обект с вет. рег. № 2BG27005, предназначен за отглеждане на кокошки носачки, находящ се в [населено място], обл. Шумен.

Със Заповед № РД 13-679 от 19.09.2019 г. на директора на ОДБХ - Шумен, на основание чл.117, ал.1, т.1, т.2, т.7, т.8 и т.12, чл.126, ал.3, чл.140, ал.1 и чл.143, ал.1 от Закон за ветеринарномедицинската дейност (ЗВМД), чл.31, т.27 от Устройствения правилник на БАХБ, заповед № РД 11-1023 от 29.08.2011 г. на изпълнителния директор на БАХБ, чл.10 от Наредба № 23 от 14.12.2005 г. за реда и начина на обявяване и регистрация на заразните болести по животните, Протокол за обявяване възникването на заразна болест от № 4 от 19.09.2019 г. (Приложение № 4 към чл.7, ал.2 от Наредба № 23 от 14.12.2005 г.), чл.60, ал.1 и ал.2 от АПК, във връзка с лабораторно изолирана *Salmonella Enteritidis*, съгласно протокол от изпитване № 2140 от 19.09.2019г. на ИЛ при ОДБХ – Шумен и № 853HPJSalm.Camp.St.ARM от 19.09.2019г. на Н. С., в животновъден обект (птицеферма) с вет. рег. № 2BG27005 на "Хепс агро" ЕООД, собственост на Д. П., намиращ се в [населено място], [община], област Шумен, е обявено първично огнище на болестта "Салмонелоза по птиците" в същия животновъден обект, предназначен за отглеждане на кокошки носачки. Със заповедта е наредено: - всички налични кокошки в хале № 6 в процесния обект, с установен положителен резултат на *Salmonella Enteritidis*, съгласно протокол от изпитване № 2140 от 19.09.2019г. на ИЛ при ОДБХ – Шумен и № 853HPJSalm.Camp.St.ARM от 19.09.2019г. на Н. С. да бъдат убити по хуманен начин, при спазване на изискванията на Наредба № 22 от 14.12.2005г. за намаляване до минимум страданията на животните по време на клане или умъртвявания. Разпоредено е и всички възбранени яйца и трупове на убитите птици да се насочат за унищожаване, съгласно разпорежданията на Регламент (ЕО) № 1069/2009 на Европейския парламент и на съвета от 21 октомври 2009 г. за установяване на здравни правила относно странични животински продукти и производни продукти, непредназначени за консумация от човека, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1774/2002 (Регламент за страничните животински продукти). Посочено е, че мерките от заповедта да се извършат от посочена комисия в поименен състав. Също така е разпоредено собственикът на убитите птици и унищожените яйца да бъде обезщетен, съгласно чл.141 – чл.148 от ЗВД и наредбата за условията и реда за

изразходване на средствата за покриване на разходите, свързани с епизоотичните рискове, както и собственикът да извърши почистване и дезинфекция под официален контрол на сградата и прилежащите площи, в които са отглеждани заразените птици, като ново зареждане се разрешава след проведено почистване и дезинфекция, и взимане на официални проби, които са отрицателни за *S. Enteritidis* или *S. Typhimurium* (включително еднофазни *S. Typhimurium* серотипове с антиген формула 1, 4,5/12:i).

С Решение № 10452/29.07.2020г. по адм. д. № 1802/2020г. на ВАС е отменена Заповед № РД 13-679 от 19.09.2019 г. на директора на ОДБХ – Шумен.

Със Заповед № РД-13-618/30.08.2019г. на директора на ОДБХ – Шумен е обявено първично огнище на болестта "Салмонелоза по птиците" в същия животновъден обект, предназначен за отглеждане на кокошки носачки. Със заповедта е наредено: - всички налични кокошки в хале № 1 и хале № 8 в животновъдния обект с установен положителен резултат за *Salmonella Enteritidis*, съгласно протокол от изпитване № 2003/30.08.2019г. и № 2005/30.08.2019г. на ИЛ при ОДБХ – Шумен и № 801HPJISalm.Camp.St.ARM от 30.08.2019г. на Н. С. да бъдат убити по хуманен начин, при спазване на изискванията на Наредба № 22 от 14.12.2005 г. за намаляване до минимум страданията на животните по време на клане или умъртвявания. Разпоредено е и всички възбранени яйца и трупове на убитите птици да се насочат за унищожаване, съгласно разпореденията на Регламент (ЕО) № 1069/2009 на Европейския парламент и на съвета от 21 октомври 2009 г. за установяване на здравни правила относно странични животински продукти и производни продукти, непредназначени за консумация от човека, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1774/2002 (Регламент за страничните животински продукти). Посочено е, че мерките от заповедта да се извършат от посочена комисия в поименен състав. Също така е разпоредено собственикът на убитите птици и унищожените яйца да бъде обезщетен, съгласно чл.141 – чл.148 от ЗВД и наредбата за условията и реда за изразходване на средствата за покриване на разходите, свързани с епизодичните рискове, както и собственикът да извърши почистване и дезинфекция под официален контрол на сградата и прилежащите площи, в които са отглеждани заразените птици, като ново зареждане се разрешава след проведено почистване и дезинфекция, и взимане на официални проби, които са отрицателни за *S. Enteritidis* или *S. Typhimurium* (включително еднофазни *S. Typhimurium* серотипове с антиген формула 1, 4,5/12:i).

С Решение № 4919/27.04.2020г. по адм. д. № 1923/2020г. на ВАС е отменена Заповед № РД-13-618/30.08.2019г. на директора на ОДБХ – Шумен.

По делото са приложени като доказателства договори, фактури за плащане на суми, протоколи за прихващане и други писмени доказателства, обосноваващи отговорността на ответника. Същите са оспорени по реда на чл. 193 от ГПК относно тяхната автентичност. Във връзка с последното е изслушана и приета съдебно-почеркова експертиза /СПЕ/, която съдът кредитира изцяло. Според заключението на в.л. С. А. подписите за изпълнител по договор от 15.07.2019г., сключен от „Хепс Агро“ ЕООД и „Ален Щит“ ЕООД, както и свързаните с него протоколи за прихващане от 05.01.2020г., разписка от 03.01.2021г. и разписка от 03.01.2022г. са положени от управителя на „Хепс Агро“ ЕООД Д. П. П. и управителя на „Ален Щит“ ЕООД М. А. М..

Подписите за изпълнител по договор от 03.01.2018г., сключен между „Хепс Агро“ ЕООД и „Джево“ ЕООД, както и свързаните с него разписки от 03.01.2020г. и 05.01.2020г. за положени от управителите на „Хепс Агро“ ЕООД Д. П. П. и управителя на „Джево“ ЕООД И. Б. Б..

Подписите под договор от 01.09.2018г., сключен между „Хепс Агро“ ЕООД и „Крие Р.: ЕООД, както и свързаните с него протокол за прихващане от 30.09.2020, разписка от 03.01.2020г. за положени от управителите на „Хепс Агро“ ЕООД Д. П. П. и „Крие Р.: ЕООД С. Я. Х..

С определение от о.с.з. 08.11.2023г. съдът е приключил производството по чл. 193 от ГПК, като

приема за безспорно и ненуждаещо се от доказване обстоятелството, че положените подписи на изследваните документи са на техните автори, поради тази причина приема, че същите са годни доказателства.

По делото са изслушани и приети съдебно счетоводни експертизи /ССЕ/ - първоначална и три допълнителни, които ще бъдат обсъдени по-долу в изложението.

Представено е по делото Решение № 7/06.01.2022г., постановено от Районен съд - [населено място] по гр.дело 678/2021г. по описа на Районен съд - [населено място]. От решението се установява, че производството е образувано по Искова молба по реда на чл.422 вр. чл.415 ГПК от ДФ Земеделие против Хепс Агро ЕООД, които искове са предявени в условията на първоначално обективно кумулативно съединение, положителни установителни искове, за признаване като установено в отношенията между страните, че в полза на ищеца ДФ Земеделие съществува парично вземане, произтичащо от Договор № 27/601092/0065796, подписан на 21.05.2018г. между Хепс Агро ЕООД и ДФ Земеделие, за предоставяне на държавна помощ по програма „Помощ за реализиране на доброволно поети ангажименти за хуманно отношение към птиците”, за което е имало образувано заповедно производство - ЧГД № 1422/2020г. по описа на РС - Шумен. В резултат на Решение № 7 /06.01.2022г., постановено от Районен съд - [населено място] по гр.дело 678/2021г. по описа на Районен съд - [населено място], се установява, че Съда е признал за установено по отношение на ДФ Земеделие, че ответника по делото Хепс Агро ЕООД дължи по Договор № 27/601092/0065796, подписан на 21.05.2018г. между Хепс Агро ЕООД и ДФ Земеделие, за предоставяне на държавна помощ по програма „Помощ за реализиране на доброволно поети ангажименти за хуманно отношение към птиците”, сумата 19 248,56лв., поради отпаднало основание а получаване на сумата, ведно със законна лихва от датата на Заявлението по чл.417 ГПК – 21.07.2020г. до окончателното плащане на основание чл.55, ал.1, предл. 3 ЗЗД, както и мораторна лихва за периода от 07.06.2019 до 20.07.2020г. в размер на 2 160,12лв.

По делото са представени Протоколи за подлежащи на унищожаване на суровини и храни от животински произход от 06.09.2019г., неразделна част от разпореждане № 25 и № 26 от 06.09.2019г. /приложение № 23/. От последните е видно, че подлежат на унищожаване 33 333 бр. яйца I и VIII, неразделна част от разпореждане за унищожаване № 26 от 06.09.2019г. и 15273 бр. яйца неразделна част от разпореждане за унищожаване № 25 от 06.09.2019г., с вписани причини за унищожаване „Лабораторно доказана салмонела“.

Представени са още Протокол за унищожаване на суровини и храни от животински произход от 27.09.2019г. /обр. ЗХОЖ-13/, съгласно който са унищожени 11 382 яйца от кокошки и Протокол за унищожаване/убиване на животни № 4 от 27.09.2019г. /обр. ЗХОЖ – 10/, съгласно който са унищожени 2061 бр. кокошки – носачки от хале № 6 с общо тегло 3173,940 кг.

При така установената фактическа обстановка, съдът прие следните правни изводи :

По отношение на възражението за допустимост/недопустимост на иска съдът съобрази следното: Неоснователни са възраженията за недопустимост на иска предвид наличието на специален ред за обезщетяване в ЗВМД.

Разпоредбата на чл. 8, ал. 3 от ЗОДОВ предвижда неприложимост на този закон, когато закон или указ е предвидил специален начин на обезщетение.

Действително, в чл. 140, ал. 1 от ЗВМД е посочено, че изпълнителният директор на БАБХ или определени от него длъжностни лица разпореждат със заповед: 1. унищожаването на болни, съмнително болни или контактни животни. Съгласно чл. 141, ал. 1 от същия закон, собствениците на животни се обезщетяват със средства от бюджета на БАБХ по чл. 108, ал. 1 за животни, умъртвени за поставяне на диагноза и заразени и контактни животни, унищожени с цел ликвидиране на болестите по чл. 47, ал. 1. Редът на чл. 141 и сл. от ЗВМД за обезщетяване на

собствениците се прилага, само когато твърдените вреди са настъпили вследствие на наложена принудителна административна мярка по чл. 47, ал. 1 за профилактика, ограничаване и ликвидиране на заразни болести, за животни, умъртвени за поставяне на диагноза, унищожени с цел ограничаване и ликвидиране на болести, умрели от непредвидим риск, неотложно заклани, както и след налагане на възбрана.

Така предпоставките за обезщетяване по реда на глава VI, раздел III от ЗВМД са наличие на заповед за унищожаване на животни, зародишни продукти, суровини и храни, и доказателства за фактическото изпълнение на заповедта – чл. 143, ал. 1 - 8 с.з. В случая със Заповед № РД-13-618/30.08.2019г. и Заповед № РД-13-679/19.09.2019г., освен обявяване на огнище на болестта „Салмонелоза по птиците“ и задължение за унищожаване на птици и яйца, съдържат и разпореждане за обезщетяване по реда на чл. 141 – 148 от ЗВМД. Тези заповеди обаче са отменени с Решение № 10452/29.07.2020г. по адм. д. № 1802/2020г. на ВАС и Решение № 4919/27.04.2020г. по адм. д. № 1923/2020г. на ВАС, поради и което липсва правно основание за прилагане на специалния ред.

Или с други думи казано при наличието на редовен и влязъл в сила акт по чл. 140 от ЗВМД се ползва привилегирования за ответника ред за обезщетяване по процедурата по глава VI, раздел III от ЗВМД. Обратното, при отменена заповед, от вида на настоящите, според настоящият съдебен състав приложим е общия ред по ЗОДОВ.

Според разпоредбата на чл. 1 от ЗОДОВ държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност, като исковете се разглеждат по реда установен в АПК. Следователно за да възникне право на иск за обезщетение е необходимо да са налице няколко кумулативни предпоставки, а именно: незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата или общината, при или по повод изпълнението на административна дейност; вреда - имуществена или неимуществена; пряка и непосредствена причинна връзка между незаконосъобразния акт, действието или бездействието и настъпилата вреда. Под вреда следва да се разбира отрицателната последица от увреждането, която засяга неблагоприятно защитените от правото имуществени и неимуществени интереси на увредения, а под "пряка и непосредствена" - тази вреда, която следва закономерно от незаконосъобразния акт, действие или бездействие на компетентния административен орган по силата на безусловно необходимата връзка между тях. При липсата на който и да е от елементите на фактическия състав не може да се реализира отговорността по чл. 203 от АПК във вр. с чл. 1 от ЗОДОВ.

Въпросът с първата предпоставка за уважаването на иска е решен с Решение № 10452/29.07.2020г. по адм. д. № 1802/2020г. на ВАС и Решение № 4919/27.04.2020г. по адм. д. № 1923/2020г. на ВАС, с които са отменени Заповед № РД-13-618/30.08.2019г. и Заповед № РД-13-679/19.09.2019г. на директора на ОБДХ – Шумен.

По отношение на втората предпоставка, а именно наличието на вреда за уважаване на исковете съдът съобрази следното:

Вредата като правен институт представлява накърняване имуществото на правните субекти или на техни неимуществени блага.

Имуществените вреди представляват претърпяна загуба и/или пропуснатата полза. За да е налице претърпяна загуба е необходимо нещо да съществува в патримониума на ищеца и в резултат на незаконосъобразен акт, действие или бездействие, да се е стигнало до неговата липса, погиване, увреждане, т. е. до намаляване на имущественото състояние, до обедняване с нещо. От друга страна пропуснатата полза се основава на предположение за състоянието, в което имуществото би

се намирало, в случай че незаконосъобразният акт или действие, респ. бездействие, не бе рефлектирал върху него, съпоставено с имуществото към момента на увреждането. Само ако бъде доказано, че единствено по причина на въздействие върху имуществото от страна на незаконосъобразния акт или действие, респ. бездействие, то е могло да бъде увеличено, претенцията може да се приеме за основателна.

Неимуществени вреди не са претендирани.

Заявените претенции са както следва:

Преки загуби /претърпяна загуба/

- 6330 умъртвени кокошки x 16 лв. пазарна цена = 101280 лева;
- 59988 унищожени яйца x 0,25 лв. = 14997 лева;
- Изплатени неустойки общо 50 000 лева към 8 фирми за неизпълнение на договорни задължения;
- Неустойки и лихви към Д. БГ – 420 000 лева;
- Загуби на субсидии от Фонд земеделие – 70 314,02 лева;
- Субсидии за връщане – 20 000 лева;

Пропуснати ползи от отнемане на удостоверение и пропуски от продажби на яйца за една година – общо 687 842,50 лева.

На първо място по отношение на умъртвените кокошки и унищожени яйца съдът намира, че претенцията е доказана, но частично.

По делото са ангажирани, като доказателства Протоколи за подлежащи за унищожаване на суровини и храни от животински произход от 06.09.2019г., неразделна част от разпореждане № 25 и № 26 от 06.09.2019г., Протокол за унищожаване на суровини и храни от животински произход от 27.09.2019г. и Протокол за унищожаване/убиване на животни № 4 от 27.09.2019г.

Според приетата по делото ССЕ от представените търговски документи за транспортиране в рамките на Европейския съюз на СЖП и производни продукти /кокошки носачки с номер на животновъден обект 2BG27005 към местоназначение СИН КРЪСТ 2016 ООД и превозвач С. ГРУП ЕООД с транспортно средство ППС с рег.номер С. са превозени следните стоки: Кокошки от VI- то хале = 2061 бр.по 1,540кг. = 3173,940кг. и Яйца 11 382 бр. по 0,0664кг. = 755,765кг. или Общ товар на превоз 3 929,705кг. В тази част заключението на ССЕ кореспондира с Протокол за унищожаване на суровини и храни от животински произход от 27.09.2019г. /обр. ЗХОЖ-13/, съгласно който са унищожени 11 382 яйца от кокошки и Протокол за унищожаване/убиване на животни № 4 от 27.09.2019г. /обр. ЗХОЖ – 10/, съгласно който са унищожени 2061 бр. кокошки – носачки от хале № 6 с общо тегло 3173,940 кг.

Предвид изложеното съдът прави извод, че вреди в размер на 2061 бр. кокошки и яйца в размер на 11 382 бр. се явяват доказани по основание. Съдът определя размера съобразно установената от ССЕ /заключение 1А-4А/ цена на кокошки и яйца, а именно 16 лева за кокошка и 0,25 лв. за яйца или 2061 бр. x 16 лв. = 32 976 лева, както и 11 382 бр. x 0,25 лв. = 2854,50 лева, или общо 35 821,50 лева.

Според ССЕ с транспортно средство ППС с рег.номер С. са превозени следните стоки: Кокошки от I-во хале = 579 бр.по 1,601кг. = 926,979кг., Кокошки от VIII-мо хале = 1102 бр.по 1,688кг. = 1860,176кг. или общо кокошки = 1681бр., представляващи 2 787,155кг. и Яйца 48 606 бр. по 0,065кг. = 3 159,39кг. или Общ товар на превоз 5 946,545кг./ Последното кореспондира като количество с представените по делото Протоколи за подлежащи за унищожаване на суровини и храни от животински произход от 06.09.2019г.,

неразделна част от разпореждане № 25 и № 26 от 06.09.2019г. по отношение на общата бройка яйца – 48 606 бр., която бройка съобразена с цена от 0,25 лв. за бр. е 12 151,50 лева.

Ке така стои въпросът обаче по отношение на общо кокошки = 1681бр. от I-во и VIII-мо хале. Същите фигурират единствено като превозени, съгласно ССЕ, но няма никакви доказателства за тяхното унищожаване. По делото не са представени други протоколи за унищожаване, още по-малко такива по чл. 143, ал. 4-9 от ЗВМД или аналогични документи.

Съгласно чл. 154, ал. 1 от ГПК всяка страна е длъжна да установи фактите, на които основава своите искания или възражения. С разпореждане от 27.04.2022г. съдът е указал на ищеца, че не е представил доказателства за твърдяните преки загуби. Такива са представени за всичко друго освен за унищожаването на кокошките и яйцата /изключвае обсъдените по-горе/. Не съществува презумпция, че наличието на заповед по чл. 140 от ЗВМД с допуснато предварително изпълнение е равносилно на реално унищожаване на животни, зародишни продукти и пр.

Следователно, исковете за преки вреди, настъпили от умъртвяване на кокошки и унищожаване на яйца са доказани до размерите, описани по-горе или общо 47 973 лева /35 821,50 лева + 12 151,50 лева/.

На следващо място претенцията е за неустойки към 8 фирми в общ размер на 50 000 лева. Съдът, позовавайки се на СПЕ и ССЕ приема, че действително са били извършени разходи, представляващи неустойки по договори от 2018 и 2019г между „Хепс Агро“ ЕООД, от една страна и „Ален Щит“ ЕООД, „Джево“ ЕООД и „Крие Раян“ ЕООД.

На л.93 и следващите е приложен договор от дата 15.07.2019г., сключен между Хепс Агро ЕООД (възложител) и А. Щит ЕООД (изпълнител). Предмет на договора е строително монтажни работи - изграждане на вътрешна и външна електрическа инсталация и соларна система, наричани за краткост ВВЕИ и СС. Строително - монтажните работи ще се осъществяват в сгради, находящи се в [населено място], местност Кераната, птицеферма СМЕДА, като специфичните изисквания, на които трябва да отговарят възложените СМР е посочено в договора, че са описани в Задание за избор на изпълнител за изграждането на вътрешна и външна електрическа инсталация и соларна система, което е приложимо при изпълнение на подписания договор между страните. В чл.2 на договора е уговорен прогнозен размер на стойност на СМР - 2 000 000лв. без ДДС (прогнозната цена е калкулирана за един етаж общо 12 сгради с квадратура и вид на положените инсталации съгласно типовия проект по част ОВК и при изграждане на инсталация за всички сгради в птицефермата). В чл.26 от договора е уточнено между страните, че при забава на дължимо плащане по раздел II от страна на възложителя, изпълнителят има право на неустойка в размер на законната лихва на ден, начислена върху цената на дължимата, но неизплатена сума, но не повече от 10% от цената на дължимата, но неизплатена сума. Съответно в чл. 27 е уговорена възможна неустойка в полза на възложителя, която в случай на забавено изпълнение на ВВЕИ и СС, възложени по реда на т.1.2, възложителят има право на неустойка в размер на 50лв. на ден за забава.

На л.99 от делото е приложено уведомление от дата 01.10.2019г. относно договор, сключен на дата 15.07.2019г., с което управителя на Хепс Агро ЕООД уведомява другата страна по договора, че има възникнало събитие и че през м.09.2019г. всички птици от птицефермата са били умъртвени от БАБХ Шумен и в тази връзка посочва, че

изпълнението на договора се отлага едностранно от страна на Хепс Агро ЕООД за неопределен период от време, като посочва, че СМР ще могат да започнат след изясняване на бъдещата дейност на птицефермата или реструктурирането ѝ в друг вид обект.

На л.103 и следващите е приложен договор от дата 03.01.2018г., сключен между Хепс Агро ЕООД (възложител) и Д. ЕООД (изпълнител). Предмет на договора е грижа за овощни насаждения, събиране на продукцията, почистване и косене на зелени площи, текущи ремонти на производствена база, всичко намиращо се в птицеферма СМЕДА [населено място], местност Кераната, собственост на възложителя по договора. В чл.2.1. е уговорено, че при точно изпълнение на възложената услуга, възложителят дължи на изпълнителя възнаграждение в лева по предварителна договорка за всяка извършена услуга.

В чл.4.1 от договора е уточнено между страните, че при забава за предаване на услугата изпълнителят дължи на възложителя неустойка в размер на 0,1% на ден от стойността на услугата, за всеки ден на забава. Изрично е посочено в следващата алинея, че в случай, че забавата продължи повече от 30 дни възложителят има право да развали договора. В чл.4.2 от договора е уточнено между страните, че при забава за заплащане на уговорената цена, Възложителя дължи на изпълнителя неустойка в размер на 0,1% на ден от неплатената част от цената за всеки ден на забава.

На л.107 и следващите е приложен договор от дата 01.09.2018г., сключен между К. Р. ЕООД(възложител) и Хепс Агро ЕООД (изпълнител). Предмет на договора е доставка на хранителни продукти ЯЙЦА за консумация клас А, по предварителна заявка на възложителя по договора. Договорът е със срок 24 месеца. В чл. 5 от договора е уточнена цената - общата му стойност е 125 000 лв. без ДДС или 150 000лв. с ДДС. Доставната цена включва ДДС и всички разходи по доставката франко хранителен склад на възложителя. В чл.21 от договора е уточнено между страните, че при пълно неизпълнение на поетите с настоящия договор задължения следва изпълнителя да заплати неустойка на възложителя в размер на 10% от стойността на договора. В чл.22 е уговорено между страните, че при частично неизпълнение на поетите с договора задължения, изпълнителят заплаща неустойка на възложителя в размер на 10% от стойността на неизпълнената част от договора. А при некачествено изпълнение на поети с договора задължения, изпълнителят следва да заплати неустойка на възложителя в размер на 10% от стойността на некачествено извършените работи. В чл.23 от договора е договорено, че при забавено изпълнение на поетите задължения, изпълнителят дължи неустойка на възложителя в размер на 0,5% от цената на договора за всеки просрочен ден, но не по - вече от общо 10 % от цената на договора.

Според ССЕ (т. 2 от първоначалната експертиза) в счетоводството на ХЕПС АГРО ЕООД по счетоводна сметка 692 „Разходи за глоби и неустойки” има осчетоводени следните суми по години: за 2020г. = 33 500лв.; за 2021г. = 14 000лв. и за 2022г. = 9 000лв., или общо за трите години = 56 500лв.

Съдът обаче не намира каквато и да е причинно - следствена връзка, още по-малко пряка, между инвестиционното намерение на ищеца да постави соларни панели на сградите си (ВВЕИ) и отменените заповеди за умъртвяване на кокошки и унищожаване на яйца. Дори и да има връзка, то в никакъв случай не е пряка и непосредствена, още повече, че не се твърди, а и установява следствие заповедите на директора на ОБДХ Шумен да са отнети (забранени) помещения, терени и като цяло закрит бизнеса на

ищеца.

Аналогично е и по отношение на договора между Хепс Агро ЕООД и Д. ЕООД. Съдът не установява никаква причинно следствена връзка между грижа за овощни насаждения, събиране на продукция, почистване и косене на зелени площи, текущи ремонти на производствена база, всичко намиращо се в птицеферма СМЕДА [населено място], местност Кераната и отменените заповеди с които е разпоредено унищожаване на кокошки и яйца.

Касателно договорът за между Крие Р. ЕООД и Хепс Агро ЕООД за доставка на яйца и неустойки, свързани с неизпълнението на този договор съдът намира, че по делото са представени доказателства за направени такива. Според ССЕ (т. 2 от първоначалната) в счетоводството на ХЕПС АГРО ЕООД е отразено на 30.09.2020г. дебит смет.сметка 692"Разходи за глоби и неустойки" = 7 500лв.

Кредит счетоводна сметка 498"Други дебитори" = 7 500лв. На л.114 от делото е приложен Протокол за прихващане на вземанията и задълженията, подписан на дата 30.09.2020г. между Хепс Агро ЕООД и Крие Р. ЕООД, с който се уточнява, че по договор за доставка на хранителни продукти от 01.09.2018г. Хепс Агро ЕООД дължи на Крие Р. ЕООД неустойка в размер на 7 500лв., а от друга страна Крие Р. ЕООД има получен депозит в размер на 7500лв. от Хепс Агро ЕООД по договор от 15.07.2019г. С протокола страните се споразумяват, че Хепс Агро ЕООД дава съгласието си задължението му към Крие Р. ЕООД да бъде прихванато от депозита по сключения договор.

Счетоводната операция показва - осчетоводена неустойка, която е прихваната от счетоводна сметка 498 „Други дебитори“.

Последното във връзка с установените по-горе бройки унищожени яйца дава основание на съда да приеме, че е налице обедняване на ищецът в размер на 7500 лева, което представлява вреда с пряко причинно-следствена връзка с отменените заповеди на директора на ОБДХ Шумен.

Неоснователна е претенцията, свързани с първоначалната регистрация на животновъден обект, както и от евентуалните последващи разходи за регистрация на цех за сортиране, обработка, маркиране и пакетиране на яйца. От една страна такава претенция не е била заявена първоначално в исковата молба. Не е искано, респ. допускано изменение на иска в хода на делото. Най-после по делото не са ангажирани доказателства за отнемане регистрацията или премахване на обект птицеферма СМЕДА [населено място], местност Кераната.

Неоснователен е и иска, в частта, свързана с плащане на неустойки към ББР М. ЕАД Микрофинансираща институция Д. ЕАД. По делото няма доказателства, установяващи връзката между цитираните дружества и ищеца Хепс Агро ЕООД. Единствено ССЕ установява плащания между дружествата (т. 2 от първоначалната ССЕ) но на какво основание, респ. каква е връзката с отменените заповеди не се установява. В приложените по делото фактури (л. 61 – л. 85) се сочи договор № 000506/26.02.2016г. и основание: главници, лихви и неустойки, но липсва предмет, а оттам и връзка с отменените заповеди.

Претендирана е и сумата от 20000 лева, представляваща субсидия, подлежаща на връщане на ДФ Земеделие по Договор № 27/601092/0065796 от 21.05.2018г., за предоставяне на държавна помощ по програма „Помощ за реализиране на доброволно поети ангажименти за хуманно отношение към птиците“. В същност по силата на договора се предоставя целева субсидия за закупуване на фуражи, съдържащи

деоксиниваленол не повече от 2.5 мг/кг. По делото е представено Решение № 7/06.01.2022г., постановено по гражд.дело 678/2021г. по описа на Районен съд - [населено място], постановено искова молба по реда на чл.422 вр. чл.415 ГПК от ДФ Земеделие против Хепс Агро ЕООД, които искове са предявени в условията на първоначално обективно кумулативно съединение, положителни установителни искове, за признаване като установено в отношенията между страните, че в полза на ищеца ДФ Земеделие съществува парично вземане, произтичащо от Договор № 27/601092/0065796, подписан на 21.05.2018г. между Хепс Агро ЕООД и ДФ Земеделие, за предоставяне на държавна помощ по програма „Помощ за реализиране на доброволно поети ангажименти за хуманно отношение към птиците“, за което е имало образувано заповедно производство - ЧГД № 1422/2020г. по описа на РС - Шумен. В резултат на Решение № 7 /06.01.2022г., постановено от Районен съд - [населено място] по гражд.дело 678/2021г. по описа на Районен съд - [населено място], се установява, че Съда е признал за установено, че ответника по делото Хепс Агро ЕООД дължи по, подписан на 21.05.2018г. между Хепс Агро ЕООД и ДФ Земеделие, сумата 19 248,56лв., поради отпаднало основание а получаване на сумата, ведно със законна лихва от датата на Заявлението по чл.417 ГПК – 21.07.2020г. до окончателното плащане на основание чл.55, ал.1, предл. 3 от 33Д, както и мораторна лихва за периода от 07.06.2019 до 20.07.2020г. в размер на 2 160,12лв.

Основание за връщане на субсидията е чл. 5.1 от договора, а именно, че се установява по-малък брой животни от заявените при кандидатстването, за които са получени финансови средства. Каква е причината за по-малкия брой животни обаче по делото не се установява, а именно колко е следвало да бъдат за получаване на субсидията и какво е съотношението между необходимия брой и унищожените 2061 бр. кокошки-носачки. Следователно и в тази част претенцията е недоказана.

Действително ССЕ в т. 1 от заключението установява, че в счетоводството на ХЕПС АГРО ЕООД по счетоводна сметка 692 „Разходи за глоби и неустойки“ има осчетоводени следните суми по години: за 2020г. = 33 500лв.; за 2021г. = 14 000лв. и за 2022г. = 9 000лв., или общо за трите години = 56 500лв. Но не се установява връзката между тези загуби и отменените заповеди. Според съда не е достатъчно да се установи намаляването на активите на ищеца, необходимо е с пълно и главно доказване да бъдат установени всички елементи от фактическия състав по чл. 1 от ЗОДОВ, а именно отменен акт (действие или бездействие) настъпила вреда и пряка причинно – следствена връзка между двата елемента. Причинна връзка е налице, когато вредите са в резултат на увреждането, настъпили са по повод и във връзка с него. Причинната връзка трябва да бъде доказана във всеки конкретен случай. В случая от събраните по делото доказателства не се установява по категоричен начин, че ищецът е претърпял описаните имуществени вреди, а именно не се доказва, че във връзка с отменените заповеди на директора на ОДБХ-Шумен са били унищожени кокошки и яйца, не се доказва и причинната връзка с плащанията на неустойки и лихви, както и връщането на получена субсидия.

По отношение на претенцията за пропуснати ползи съдът съобрази следното:

В обективното българско право липсва легално определение за "пропуснати ползи". Правната теория обаче ги дефинира като неосъществено увеличение на имуществото, което не е настъпило единствено поради неизпълнение. Доказването на пропуснатите ползи принципно се основава на прогноза. Необходимо е да се установи сигурност и

достоверност на очакваното увеличение, както и правомерност на основаниято.

Като пропуснати ползи е заявено загубени субсидии по ДФ Земеделие (според исковата молба причислени към преките вреди) и пропуски от продажбата на яйца за една година. Тук е мястото, където следва да се обсъди така заявеното в т. 2 на исковата молба „- пропуснати ползи от отнемане на удостоверение и пропуски от продажби на яйца за една година“ . По делото не е въведено като основание на иска по чл. 1 от ЗОДОВ отменена заповед за „отнемане на удостоверение“ /заповед по чл. 236 от ЗВМД/, не твърди и че такава е имало, още по малко, че е била успешно атакувана пред съд. Следователно, така заявената претенция е неоснователна поради липса на първият елемент от фактическия състав на чл. 1 от ЗОДОВ – отменен административен акт от който произтичат вреди.

С оглед пълнота на изложението съдът ще посочи, че дори и в хипотезата на отменени Заповед № РД-13-618/30.08.2019г. и Заповед № РД-13-679/19.09.2019г., издадени от директора на ОБДХ – Шумен, с които се разпорежда умъртвяване на кокошки в халета с №№ 1, 6 и 8, респ. умъртвени такива /6330 според исковата молба или 3150 съгласно ССЕ/, то пропуснатите ползи в тази хипотеза биха представлявали прираста /яйцата/ от тези кокошки, при това ако бъдат продадени. По делото е представен единствено договор от 01.09.2018г. между Хепс Агро ЕООД и Крие Р. ЕООД (обсъден по-горе), който е срочен – 2 години и е с конкретна цена – 150 000 лева с ДДС, като не е въведено твърдение, че не е изпълнен, изключвае неустойката, която по мнение на съда е за частично неизпълнение.

ССЕ дава заключение за изчислената счетоводна печалба от дейността с яйца в размер на 1 682 155,80 лв. за периода м. 09.2018 г. - м. 08.2019 г., като съдебният експерт уточнява, че тази печалба представлява разликата между приходите от продажби и счетоводните разходи за продукция, без да включва други разходни компоненти (административни, лихвени и др.). При съпоставка между декларираните стойности в годишните финансови отчети (ОПР – печалба 2000 лв.) и стойностите, изведени от представените аналитични счетоводни справки, се установява значително разминаване в приходите, разходите и печалбата, свързани с дейността по продажба на яйца. Според в.л. възможните причини за това разминаване могат да включват: Наличие на временни или технически записи в аналитичните справки; Разлики между фактурирани и действително признати приходи в ГФО; Обединяване на приходи от различни продукти в обобщените позиции на ОПР; Възможни липси на приключващи или коригиращи записи в отчетния процес; Грешки или непълно представяне на реалната търговска дейност в ГФО.

Предвид изложеното съдът счита, че по делото не са доказани и вреди от пропуснати ползи. Не са представени каквито и да е доказателства, които да навеждат на обоснован извод за сигурно увеличаване на имуществото, което пък е предпоставка за уважаване на претенцията за вреди от пропуснати ползи. Аналогично е и по отношение „пропуснати ползи“, представляващи загубени субсидии от ДФ Земеделие. Не са представени данни, че ищецът е кандидатствал за субсидии (извън гореобсъдената). Вярно е, че експертизата (първа допълнителна) сочи стойности от 609 029,10 лв. (продажба на яйца) и 11 787,30лв. (субсидии), която е възможно да бъде получена за процесния период, но липсват данни, както и дори обективирани намерения, че тези приходи биха се осъществили. Приходите, които биха могли да бъдат реализирани, следва да се сведат и обвържат с действителни конкретни факти и обстоятелства, последните водещи към

сигурното им получаване. Предвидените, от закона, за обезщетение пропуснати ползи не са бъдещи, евентуални и голословни, а винаги настоящи и сигурни, следствие именно на конкретни обстоятелства, имащи характерни и индивидуални белези, чиято сигурна полза е останала неосъществена, пропусната, нереализирана. Тези обстоятелства по една или друга причина, преди да бъде реализиран очаквания приход, са се променили, в резултат на което същият е пропуснат.

В заключение съдът намира, че по делото се установява единствено пряка загуба в общ размер от 55473 лева, включваща умъртвени кокошки-носачки 2061 бр., унищожени яйца 59986 бр. и 7500 лв. платена неустойка по договор с Крие Р. ЕООД. Не се установяват други вреди, представляващи преки загуби или пропуснати ползи. Поради което иска за разликата до цялата претендирана сума от 1 350 000 лева следва да бъде отхвърлен.

Върху сумата от 55473 лева се следва законната лихва, считано от 29.07.2020г. до датата на завеждане на иска 22.12.2021г. съобразно петитума, което е сума в размер на 7889,49 лева (Постановление № 100 от 29.05.2012 на МС).

За периоди до 01.07.2012 - основният лихвен процент на БНБ за периода плюс 10 пункта.

При този изход на спора основателни са е претенциите за разноски на страните, съобразено с изхода на спора. Заявени са за присъждане съгласно списък по чл. 80 от ГПК (л. 526) както следва 54 409,80 лева адвокатско възнаграждение и общо 3980,50 лева депозит за съдебна експертиза или общо 58 390,30 лева. Направено е възражение за прекомерност на адвокатския хонорар. Съдът намира, че същото е основателно и следва да бъде уважено, предвид изхода на спора, като съдът дължи преценка на за адекватност и справедливост с оглед характера, предмета, сложността, интереса по делото и обема на осъществената правна защита, при съобразяване с Решение на СЕС по дело С-438/22 от 25.01.2024г. Така съдът констатира, че процесуалният представител на ответника едва в последното съдебно заседание е направил основателни възражения, като предходните такива, както и исканията за експертизи не са били от ползи за съдебният процес. В тази връзка съдът счита, че адекватен адвокатски хонорар с оглед изискванията за справедливост и обоснованост по чл. 36 от ЗА и критериите по Решение на СЕС по дело С-438/22 от 25.01.2024г., се явява сумата от 3000 лева.

Касателно заявените разноски от страна на ищеца е заявено 3350 лева, от които 50 лева ДТ, 2100 лева депозит ВЛ и 1200 лева адвокатски хонорар по списък по чл. 80 на л. 523 от делото. Предвид уважената част от иска (1:20) и съобразено с процесуалното поведение на представителя на ищеца, обсъдено в определението за насрочване на последното съдебно заседание, съдът определя 175 лева.

Или при условията на компенсация в полза на ответника се следва сумата от 2825 лева, която следва да бъде възложена в тежест на ищеца.

По гореизложените съображения, Административен съд София град 28 с-в

Р Е Ш И:

ОСЪЖДА Областна дирекция по безопасност на храните – Шумен да заплати на „Хепс агро“ ЕООД ЕИК[ЕИК], сумата от 55473 /петдесет и пет хиляди четиристотин седемдесет и три/ лева, представляваща претърпени загуби от отменени, като незаконосъобразни Заповед № РД-13-618/30.08.2019г. и Заповед № РД-13-679/19.09.2019г., издадени от директора на Областна дирекция по безопасност на храните Шумен.

ОСЪЖДА Областна дирекция по безопасност на храните – Шумен да заплати на „Хепс агро“ ЕООД ЕИК[ЕИК], сумата от 7889,49 /седем хиляди осемстотин осемдесет и девет лева и четиридесет и девет стотинки/ лева, представляваща законна лихва върху сумата от 55473 лева, считано от 29.07.2020г. до датата на завеждане на иска 22.12.2021г.

ОТХВЪРЛЯ кумулативно съединените иски от „Хепс агро“ ЕООД ЕИК[ЕИК], срещу Областна дирекция по безопасност на храните – Шумен, до пълния размер от 1 379433,50 лева като неоснователни.

ОСЪЖДА „Хепс агро“ ЕООД ЕИК[ЕИК] да заплати на Областна дирекция по безопасност на храните – [населено място] сумата от 2825 (две хиляди осемстотин двадесет и пет) лева, представляваща разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване чрез Административен съд София-град пред Върховен административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 от АПК.

СЪДИЯ: